

Jeg skal ha' det i hænderne, før jeg kan bruge det til noget

Dennis Korsager er elev på Det Gamle Mejeri i Vester Nebel. Det handler om, hvordan vi taler til hinanden og praktisk udendørs arbejde siger han, når han fortæller hvorfor opholdet der har været så godt for ham.

- Skolemæssigt er jeg ikke særligt stærk. Jeg skal se tingene for mig, havde det i hænderne, før jeg kan arbejde med det. Når man flytter ind på Det gamle Mejeri starter man typisk i køkkenet og der en uges tid eller 2, derefter på værkstedet og så nede ved søen, så du får prøvet det hele, fortæller Dennis.

- Jeg vil helst være udendørs, så jeg valgte søen. Vi slår græs, tømmer skraldespande, og laver en ny, hvis den er gået i stykker, bygger shelters og grill. Vi laver alt det, der skal til for at vedligeholde området ved fiskesøen. Det er nok nemmere at lave en liste over, hvad vi ikke laver.

Dennis er 22 år. Han flyttede ind på det Gamle Mejeri, da han var 18. Dennis bor på Hedelundvej i Esbjerg, hvor DGM har lejet et hus. Det er et "kollegiehus", som er identisk med huse til studerende i området. Huset har 4 værelser med hems og et fælles køkken og to badeværelser. DGM har også udslusningsboliger i Vester Nebel. De unge får stadig hjælp til at udvikle evnen til selv at styre økonomien og få betalt regninger, købe ind, lave mad og gøre rent, men nu med mindre støtte end da de boede på selve døgn-tilbuddet Ølufgårdsvej 11 i Vester Nebel. Hjælpen får de af kontaktpædagogerne, som kommer i huset, alt efter hvor deres behov for hjælpen ligger. De skal selv komme ud af dynerne til tiden om morgenen.

De kan altid kontakte personalet på Ølufgårdsvej 11, hvis de får brug for hjælp ud over de tider, som er aftalt.

- Du får hjælp, men som hovedregel skal du kunne det selv. Du får jo ikke lov til at komme ud til udslusningen, hvis du ingen ting gider og bære ligger i din seng hele dagen, understreger Dennis.

- Jeg har været i hænderne på pædagoger siden jeg var seks år. I starten var det fint, men de fulgte ikke med mig som jeg blev ældre og behandlede mig som en seks årig og ikke som en 16 årig. Det var respektløst og tingene kørte op i en spids, hver dag.

- Det første år på Det Gamle Mejeri ville jeg ikke srække med nogen overhovedet, men jeg fik to kontaktpersoner, som kurerede mig gennem humor og lange interesserede samtaler. Skallen på ægget knækkede. Det handler meget om, hvordan man taler til hinanden. I dag fungerer det sociale rigtigt godt. Jeg skal snart i min helt egen lejlighed og være helt selv. Bliver der ikke gjort rent kan jeg kun pege på en, og det er mig selv.

Hvad med fremtiden? Det spørgsmål er Dennis blevet stillet mange gange. Han har ikke et klart svar, men da han er ikke bogligt stærk er hans tanker rettet mod ufaglært arbejde, hvor han skal bruge hænderne.

- Eller i mesterlære, for det der med at jeg skal sidde ned på skolebænken, det duer ikke. Vi har snakket lidt om anlægsgartner, siger Dennis. ●

